Cum quidam. Primo ponit factum reprehensibile seculariuz iudicum ꝯ quos puidet ibi: decernimus. Scḋa ibi similiter. puidet ad casum cōuersum. Et prima pars fuit sumpta ex decre. Alex. quarti quia nonnulli. quā allegat. spe.c.ti.§.ij. ver. ꝛ no. sub versi. porro. ꝛ vide no. j. de immu. ec.c.i. in princi. Joannes. an.

a Cognitio. ꝛ pnūciatio: qa licz regulariter ē qua re iudex cognoscit p nunciet. ff. de iudi. de q̄ re. §. de causa pos. cuz sit p vbi de hoc glo. vlti. tā interdū cognoscit qn̄ pronunciat: pone exemplū. §. de rescrip. cū cōtingat In auditore. §. ō testa. raynutius. Item in casu .v.q.iiij. duodecim. iij. q.vi. accusatus: cum similibus.

b Consuetudine. nota ꝙ ꝯsuetudo dat iurisditionē. ix.q.iij. ꝯquestus §. de fo. compe. cū contingat. §. e. li. de of. ord. romana ꝛ de fo. compe. romana. cum si.

c De iure. de iure cognoscit ecclesiasticus inder iter laicos: vbi hz tēporale dñiuz: de iure iu. venientes. j. q der. uel vo.c.vlt. Itē in mrimonialibus ꝛ spūalibꝰ causis de ordi. cog. tua. §. q filij. sint legi. cām ꝛ in ecclesiasticis criminibꝰ: ut no. §. de fo. cōpe. cuz sit .§. co. li. de fo. ꝯpe. c. vlti. Itē cū cā delegaꝛ p iudicē secularē. §. de rapto. in archiepatu. Itē p recōuētionē. iij.q.viij. cuius in agendo. Item iter laicos qui sunt de familia ecclesie ſm quosdā. lxxix. di. indicatum. uel vbi laicus iudex est negligēs. §. de fo. cōpe. ex trāsmissa. ꝛ. c. lz ex suscepto. vbi de hoc. Et ꝙ dicit de iure: supple uel puilegio cōcesso ab eo q illud cōcedere possit: ista eni tria eqparanꝭ. c. di. ꝯ morē: de offi. ordi. duo simul.

d Jurisditionis. ꝙ papa pati non debet: ut. j. de immu. eccle. c. vlti.

e Admitti. s. vbi est idem corpus siue eadem quātitas: idem ius siue cā petendi. ꝛ eadē conditio personaꝝ: ꝛ ille qui absolutur possideat tpe sentētie. alias enim exceptio rei iudicate nō ob. ff. de excep. rei iudi. cum queriꝭ ꝛ. l. sequen. ꝛ. l. si rem meaz. ꝛ. §. e. ti. aduersario. ꝛ potest proponi hec exceptio ante li. ꝯte. ꝛ post. §. co. li. de li. contestata. c. i. vbi de hoc.

f Cōpellanꝭ. sic. §. ti. pri. lz. de fo. cōpe. c. ij. j. de sen. ex. decernimus.

g Judicata. eo casu quo ad consuetudinē uel de iure ad iudicem secularem cognitio pertinebat: ut. §. in casu conuerso vidisti.

h Inducunt. in his enī canō tollit legē. §. de pscrip. c. vlti. §. ti. pri. lz.

i Supiores. nō eni cōpellunꝭ p ipsos seculares q tulerūt sniam: qꝛ minor in maiorē ꝛc. xxi. di. inferior. de ma. ꝛ obe. cū inferior. cum similibꝰ. Minor autez est iurisditio secularis ꝙ ecclesiastica: de maio. ꝛ obe. solite xcvi. di. si iperator Jo. an.

k Debita arbitraria ex quo certa non statuitur. de offi. dele. de causis. ff. de iure deli. l. i.

Bonifacius octauus.

Electio rei iudicate pꝰ ecclesiasticum iudicem admitti debet in foro seculari: ꝛ econuerso. Jo. an.

Cum qdam seculares iudices dū coram eis excipiꝭ de re per ecclesiasticū iudicē iudicata: in casu quo ad euz ptinet cognitio[a] de consuetudine[b] vel de iure[c] recusent excipiētes audire in derogationez iurisditionis[d] ecclesiastice ꝛ cōtēptuz. Decernimus ut p censuraz ecclesiasticā ab iniquitate coerceātur huiusmodi: ꝛ ad admittendam exceptionez eādem vbi alias de iure dz admitti[e]: a locorum ordinarijs cōpellantur[f]. Similiter ecclesiastici iudices si corā ipsis excipiatur ō re per seculares iudicē iudicata[g] exceptionē ipsaz admittant in his q̄ animarum periculum non inducunt[h] per superiores[i] suos nisi fecerit animaduersione debita[k] castigandi.

Rubrica De prescriptionibus.

Bonifacius octauus.

In prescriptionibus sufficit bōa fides: vbi ius commune vel presumptio non est ꝯtra prescribētez: alias debz allegari titulꝰ ꝛ pbari: nisi sit prescriptio: cuius contrarij non exstat memoria. h. d. Jo. an.

Episcopum q ecclesias[l] et decimas[m] quas ab eo repetis[n] proponit[o]: licet in tua sint constitute[p] dioce. se legitime[q] prescripsisse allegaꝭ oportet[r]: cum ius commune ꝯtra ipsum faciat huiusmodi prescriptiōis titulz[s]. ꝛ pbare. Naz licet ei qui rez prescribit ecclesiasticam: si sibi non ē ꝯtrarium ius cōmune: uel cōtra euz psumptio non habeꝭ: sufficiat bona fides: vbi tn̄ est ei ius cōmune ꝯtrarium: vel habetur presumptio contra ipsum bona fides non sufficit: sed est necessarius titulus q possessori cām tribuat[t] pscribendi. Nisi[u] tāti temporis allegetur

Episcopum. Primo ponit dictū rationem interserens. Scḋo rōnem explicat ibi: Nam licet. Tertio a dicto ꝛ a rōne vnū casum excipit ibi: Nisi. Premitte ꝙ episcopus sup subiectiōe ecclesiarum sue dioce. ꝛ sup pceptione decimaꝝ fundat itētionē suā de iure cōi ut in pluribꝰ alleg. in glo. do. Tracta fuit h decre. ō quadā extrauagāti greg. que incipiebat. venerabilium. de qua facit mētionem. her. §. de prescrip. si diligenti in vltima glo. in fi. ad cuius declarationem etiam emanauit: ꝛ eorum que ibi no. moderni. Jo. an.

l Ecclesias. quo ad proprietatem ꝛ iura episcopalia.

m Decimas. i. q̄rtā decimaꝝ q̄ debeꝭ epo. §. eo. de q̄rta uel ꝑprie. §. ō deci. quoniā.

n Repetis. alteri epo loquiꝭ: ut pz p sequētia.

o Proponit p exceptionē prescriptionis non sit lit. ꝯte. quod dic ut dixi. §. eo. li. ō li. cōte. c. ij.

p Cōstitute ꝛ sic ius cōe facit p actoꝭ. xvi. q. vij. omnes basilice. §. e. de quarta de deci. dudum.

q Legitime. s. spacio. xl. annorum. Minor eni curriꝭ contra ecclesiam xvi. q. iij. §. quas actiones. §. co. de quarta.

r Oportet. necessitatem importat: ad idem. iij. q. ix. non oportet: lz alibi honestatez denotet. xv. q. i. vbi de hoc.

s Titulū. circa allegationē ꝛ pbationē fuerūt opiniones antiquorum: ꝛ tales. primo dixit Jo. circa corporalia necesse est allegari: ꝛ pbari titulū sed nō circa icorporalia. Sed ꝯdicit sibi decre. si diligenti ut ibi nota. ad decre. dudū. de deci. rādebat etiā ut ibi no. Alij distinxerunt iter corporalia q̄ hñt cām ꝯtinuā: ꝛ q̄ non: ut in pmis nō reqraꝭ titulus: sed in secundis sic. §. eo. auditis. ff. si sui. ven. si qs diuturno. Alij dixerunt: aut quis agit ex pscriptione aut excipit. Si agit. ut. xvi. q. iij. §. pōt. ꝛ. C. de prescrip. xxx. an. si qs emptionis. necesse hz titulū pbare. Si excipit: ut. §. de pba. ex lris. tūc nō hz necesse titulū pbare: tū qꝛ nemo cogitur dicere titulū possessionis sue. ij. q. v. §. i. C. de pe. here. l. cogi. tū qꝛ non probante actore absoluiꝭ reus. vi. q. vlti. actor: vt ec. bene. c. vno. C. de proba. actor. Alij dixerūt ꝙ quocūqz mō qs pscriptionē obijciat siue agēdo siue defendendo teneꝭ titulū probare. ut. §. e. si diligēti. Alij dixerunt ꝛ h fuit opi. gof. in summa huius ti. ꝙ nō est necesse pbari titulū nisi qs possideat pro herede vel pro pos. C. de pe. heꝭ. cogi. uel nisi sit psumptio ꝯ possessorē. C. de proba. siue possidetis: uel nisi se ad hoc obligauerit: ut. §. ō proba. lz. ꝛ in hoc casu itelligebant. §. de deci. dudū. Alij dicebāt ꝙ oliz sufficiebat bona fides p decre. §. e. ad aures hodie regrebatur titulus. §. e. si diligēti. his oībus opinionibus resecatis tene qḋ no. her. ꝛ moderni. §. e. si diligenti quoꝝ h approbaꝭ opinio. Sed obijcio ꝙ decre. ista eius distinctio potius sit ō verbo q̄ de re. qḋ eē nō dz. §. eo. li. de elec. cōmissa. §. porro. ſm hoc. n. omni casu necesse erit titulū probari: cū pscriptio semp sit ꝯ ius: ꝛ sic ꝯ prescribentē semper presumendū. sed obiectio non est vera. non enim est ꝯ ius ꝙ aliqs i fundo meo ſuitutem acquirat: immo potius preter ius: lz eniz sit contra ius meū. nō tn̄ cōtra ius cōe ut pbatur de serui. C. ꝛ. ff. imputetur igiꝭ mihi si fui negligens ꝛ remissus. §. co. vigilāti. Item voluerunt quidam diceꝭ ꝙ non est contra ius ꝙ vnus episcopus in dioce. alteriꝰ sibi acquirat iura episcopalia: sed ꝙ archidiaconus uꝭ inferior episcopo sibi acquirat episcopalia hoc est contra ius. ꝛ ideo sine titulo non prescribitur ad hoc. c. dis. cōtra morem. de exces. prela. accedentibus. Sed primū qḋ de epo dicitur falsum ē ut hic vides. ad hoc. iij. q. vi. per totum. ix. q. ij. per totum. dic iudicio meo. ꝛ sic breuiter interdum ius cōe vetat ne prescriptio procedat. ꝛ hoc facit interdū ratione rei: interdum ratione persone: ꝛ hos casus habes notatos. xvi. q. vi. clerici. ꝛ p her. §. ō prescrip. cū non liceat. de his nihil ad nos. Interdum ius cōmune facit pro petitore ꝛ contra possessorem. ut in exemplis hic positis. ꝛ in decre. dudū de deci. ꝛ tunc est necesse allegare ꝛ probare titulum ut hic. ad idem. xciij. di. illō nemo enim debet vti illis ornamentis: nisi probet a pncipe hoc sibi fuisse ꝯcessuz. C. de vesti. ꝛ aura. l. nemo. C. nulli licere in fre. l. vna. lib. xi. ad hoc macha. xi. vbi antiochus dedit ionathe potestatem bibendi in auro ꝛ esse in purpura. ꝛ fibulam auream ferre. sic etiam intelligatur. c. di. ꝯtra morem. quod verum intelligo tam in excipiente: ut hic ꝛ in predictis iuribus: q̄ in agente. ad hoc. §. de resti. spo. ad decimas. co. li. idē si ē psumptio cōtra ipsum prescribentem. ut hic. ꝛ. x. q. iij. qꝛ cognouimus. C. de pba. siue possidetis. pone exemplum. §. eo. si diligēti. ibi enim ex confessione ipsius archiepiscopi pisani isultabat presumptio cōtra ipsum. vbi vero ius commune uel presumptio non est contra ipsum prescribētez bona fides sufficit ut hic vides. Pone in terminis: prescribit ecclesia domuz meam uel aliam rem meā. ego repeto illam quam se iam ecclesia dicit prescripsisse: est ne intentio mea iure communi fundata. certe non: hic ergo prescribenti sufficiat bona fides: quia licet illa prescriptio sit contra ius meum: non tamen contra ius commune: notabiliter enim semper habes hoc verbum ius cōmune: secꝰ enim in iure priuato. pone ergo: prescripsi contra priuilegiatum: priuilegiatus agit contra me: oppono prescriptionem: habeo ne necesse probare titulum: certe non. quia ille non iure cōmuni sed speciali fundat intentionem suam. Idez si cōtra cum qui ꝯtra me prescripserat prescribo. ꝛ idez in similibus. Conclude ergo ꝙ vbi petitor fundat intentionem suam de iure cōmuni: tunc prescribens habet pbare titulum: alias nō: nisi presumptio faciat ꝯtra ipsuz. Et ſm hoc possemus dicere ꝙ quādo vna ecclesia petit decimas ab alia ecclesia quas possidet in tertia parochia. ꝙ ibi sufficiat prescribenti bonaz fidem probari. qꝛ licet ius cōmune faciat contra prescribentem: non tamen facit pro petente. ꝛ sic forte posset intelligi decre. §. eo. ad aures ſm illos qui dicunt: ꝙ per illam decre. sufficiebat olim bona fides. ꝛ facit ad hoc. ff. si ser. ven. l. loci. §. vlti. vbi diciꝭ ꝙ si domus mea que est iuxta te ꝛ seium debet seruitutem seio altius non tollendi: te inuito altius tollā nam licet nō habeam ius tollendi pp seruitutem seij: tu tn̄ nō habes ius ꝓhibēdi. Supradicta vera nisi sit tanti temporis prescriptio ꝛc. ut sequitur.

t Causam tribuat. nō enim requiriꝭ ꝙ sit iustus titulus uel talis qui dñiuz tribuat: ad hoc. §. eo. veniens. qꝛ qḋ meuz est ex vna causa ꝛc. de fi. instru. inter dilectos: sed aliqualis titulus dat cām pscribendi. de quo dic ut. §. e. si diligenti.

u Nisi. istud nisi venit exceptiue ad id quod dixit. §. de ti. non ad id quod dixit de fide. quia non prodesset talis prescriptio cum mala fide. nulla. n. antiqua dierum possessio ꝛc. §. eo. vigilanti.

a ¶ Memoria. no. pro bis q̃ no. ber. Jo. ⁊ hosti. s̃. de ver. sig. sup gbusdam cõ cor. ff. de pba. si arbiter. lxv. di. mos antiquus. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. l. hoc. iu re. §. ductus aque. iij. q. vi. hoc qppe. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. vlti. Sed qũo p̃ babiť tanti tpis p̃scriptio. dico ꝗ hosti. q hoc no. ō ver. sig. qd p nouale. q dicēt testes prescribentes si talem habent ꝓscientiã: q semp viderant ⁊ audierũt ita eē nec vnquã viderũt vl audierũt ꝓriũ: ⁊ q cõmunis ē ⁊ fuit semper opinio q sic fuerit: ⁊ q non erat ꝓria uel inicij memoria. si autē ꝗ hoc aduersarius probaſ vellet testes sui si de ipsoꝝ esset ꝓscientia: deberēt dicere q viderũt tali tpe ꝓrium: ⁊ audierũt a suis supiorib⁹ ꝓriũ eius fuisse. Quid ergo si vtraq; pars pbat tunc p̃ferunť testes magis idonei: ⁊ q dicunt aptiora. s̃. de testi. in nſa. vbi de hoc. ⁊ sic illi q dicũt se vidisse ꝓriũ deberent p̃ferri: cũ alij satagant negatiuaꝝ. vi. q. vlt. actor cum suis si.

S ¶ qui. Due sunt partes secũda ibi: Si post mortem ¶ Premitte q vbi pp crimen qs ipso iure uel p sniam erat p̃natus suis bonis si per aliquẽ illa occupabantur vel aprehendebanť p̃scribbanť ab illo ꝗ cuꝝ cui applicari debeāt ꝗ leges alñ p annũ aliqñ p aliō tpis ꝗ varietatẽ casuũ ut pz in legib⁹ hic allegatis in glo. do.

b ¶ Tenēt in feudum: vel aliomodo: ut. j. dicam.

c ¶ Per sniaꝝ. q: pp ingratitu dinẽ reuocata fuit donatio. s̃. ō vona. c. vlt. C. de reuo. donat. l. vltm. ad idem. s̃. de pe. ad aures. j. de scis. c. vno.

d ¶ Ipso iure. pone explum. s̃. de penis. in qbusdã. lz ibi qdaꝝ dicāt ꝓriũ. s. eos p sniam ibi pruuandos: ad idẽ. s̃. eo. li. de elec. vbi piculũ. §. ipsos insup: ⁊ . c. fundamenta. §. q si secus. j. de pe. felicis: ⁊. s̃. de sen. excõ. graue ad fi. in lib. feud. de feu. non alie. iperialẽ. §. pterea. cum fi.

e ¶ Videanť. ut in anť. de san. epis. §. si qs rapuerit. ad fi. ti. p vnã colum. col. ir. vñ fuit tractatũ. rr. q. i. si quis rapuerit: vbi dr: bona corrũpẽtis rapiẽtis uel sollicitãtis monialẽ vẽdicari debẽt monasterio: sed si postq̃ crimen notum fuerit neglexit ecclesia per annum petes tunc applicantur fisco: ⁊ facit. ff. de diuer. ⁊ tẽpo. p̃scrip. l. in oibus. ⁊ qō ibi no.

f ¶ Centenaria. xvi. q. iij. nemo. de prescriptio. si diligenti: ⁊. c. cum nobis. ⁊ ibi nota qualiter probetur talis prescriptio.

g ¶ Quadragenaria. xvi. q. iij. quas actiones. s̃. de prescrip. de qsarta: ⁊. c. ad aures cum similibus.

b ¶ Legitime. s̃. c. proximo.

i ¶ Completa. ut subducantur tempora scismatum: vacationum: hostilitatuꝝ ⁊ similia. s̃. eo. c. i. ⁊. c. ex transmissa: ⁊. c. cum nobis.

k ¶ Putabanť. in alijs igitur ꝗ p̃scriptio locũ nō hz ad hoc. s̃. de p̃sũ. nonne.

l ¶ Catholicis: bñ dicit: q: secus si eēnt heretici: illi. n. nihil possunt possidere. xvi. q. vij. p totũ. viij. di. quo iure. ergo nec p̃scribere: q: p̃scriptio sine possessione nō pcedit. s̃. de pba. ex lꝗis. s̃. e. cãꝝ. ff. de vsuca. sine possessiõe. j. ō rc. iur. c. iij.

m ¶ Quibuscũq;. dum tamen catholicis. ut. s̃.

n ¶ Bona fide. credebant patrem vel testatorem fuisse catholicuꝝ: ⁊ sic iusto titulo in ipsos eorum bona transisse.

o ¶ In hoc casu. no. spãlem casum in quo quadragenaria prescriptio currit contra romanam ecclesiam: ⁊ fungitur vice aliarum ecclesiarum: sic olim oẽs ecclesie gaudebant priuilegio centum annorum. C. de sacrosan. ec. ut inter diuinum

p ¶ Nunc. s. tempore quo ecclesia vult bona vendicare: si referatur ad verbum detegãtur. uel nunc. s. tempore mortis sue: si respiciat verbum extitisse. alias est littera tunc ⁊ clarius.

q ¶ Heretici. sed nõne tales dãnantur: ⁊ ipsoꝝ memoria etiã post mortem ut ꝗ ⁊. xxiij. q. ij. c. vlti. ⁊. s̃. de here. si qs eps. ergo ⁊ bona intelligunť eē dãnata cũ sint accessoria ad psonã. C. de bo. proscri. auť. bona. ⁊ facit qō no. de cleri. cõiu. q a te. So. spãle est in hoc casu pp bonã fidẽ ipsoꝝ catholicoꝝ heredum qui tanti tpis. s. xl. an. p̃scriptione sibi vñium questuerunt: alias locum haberent ꝓriatiam ⁊ si aliam rem ecclesiasticam prescriptibilẽ bona fide tanto tpe possedissent prescripsissent: ergo ⁊ ista bona prescribent.

Quam eterni Diuiditur in q̃tuor ptes. ¶ Primo ponit proemium Secundo dat formam sententiandi ibi. Caueant. Tertio cõtrafacientes suspendit ibi: Si quis. Quarto vero non seruantem suspẽsionem punit multipliciter ibi: sciturus. do.

r ¶ Eterni. i. dei patris. s̃. de summa trini. c. i. in prin.

s ¶ Tribunal. t. locus ī quo ius reddiť: vel vbi pro tribunali sedet iudex q alias forus vocatur. s̃. de verborũ sig. forus.

t ¶ Reũ. a reatu: nõ. n. q accusať statuꝝ reus ē. ꝗ q ꝓuincitur criminosus. xv. q. vlti. c. vltimo. de verboꝝ sig. forus.

u ¶ Iudex. humanus id facẽs errore ul dolo. ⁊ ī eo q male iudicat non ē iudex cũ non sit in eo iustitia. xxiij. q. ij. c. i.

x ¶ Condemnat. fuit hoc sũptũ. xi. q. iij. ⁊ si ad tẽpus. ⁊ est ꝗ ideo. q: iudicium dei innitit veritati nec fallit nec falliť: iudicium hominis opinioni que fallit ⁊ fallitur ō sententia. cr. a nobis. ij.

y ¶ Propheta. dauid ī psalmo: noli emulari.

z ¶ Dãnabit. deus.

7 ¶ Illi. i. ꝗ illũ. idem cũ fiet iudiciũ de illo. ⁊ sunt hec verba. xxiiij. q. iij. ñ in perpetuum.

9 ¶ Ecclesiastici. seculares non ligat. cuꝝ nec pena ferius posita illos ligaſ possit. ⁊ facit. s̃. c. li. ō elec. idẽnitatib⁹. in fi.

x ¶ Processibus qbuscũq;. s̃. ō pbatio. quoniam ꝓtra falsam.

a ¶ Odiũ. quatum. s̃. ō test. quotiens. lxxxvi. di. odio. xxiij. que. iiij. duo isia.

b ¶ Euertat. ꝗ. n. quatuor bũanũ solẽt pueres iudiciũ. xi. q. iiij. ōtuor. ⁊ vitatẽ ī teste. s̃. ō testi. quotiens. ⁊. c. lz ex q̃daꝝ

c ¶ Staterã. xiiij. q. i. cũ afferam⁹ qui. n. recte iudicat staterã in manu gestat. xlv. di. oīs qui. ⁊ ita magnũ iudicabit ut par uuꝝ. ō iudi. nouit. lz in penis ōferať dignitati ⁊ psone. s̃. e. li. ō of. dele.

d ¶ Libramine. sic ⁊ contrahentes iustas mensuras ⁊ pondera debent habere. s̃. de emp. ⁊ ven. c. ii.

e ¶ Cõcipiendis. quo ad scripturam ⁊ pronunciationẽ ipsarum.

f ¶ Ferendis. hoc quo ad probationẽ verbalẽ. ad hoc. s̃. c. vlt.

g ¶ Deum a quo sicut iudicabunt iudicabũtur. C. de iudi. rem non nouam ⁊ remetientur in qua mẽsura fuerint messi. ut de pe. ⁊ re. cuꝝ exco.

b ¶ Illius moy si. exo. xxxii. ⁊ habes idem. ix. q. iij. sũmopere.

i ¶ Ordinarius. fallit in epis qui aliqua suspensionis canonis pena non cõprehendunrur. nisi de ipsis caueatur. j. de sen. excõ. q: periculosum. et . s̃. c. li. de elec. si compromissaťius. §. huiusmodi.

k ¶ Prodigus. sic. s̃. de accu. c. vltr. ⁊ sic crudelis est etiam si conscientie sue confidat. xii. q. i. nolo.

l ¶ Et ꝓtra. no. ista duo sic copulata. vtrunq; enim requritur ut locum habeat pena. ¶ Non enim fm conscientiam simpliciter iudicaſ debet sed informare debet eam ꝗ allegata ⁊ probata. de hoc. iij. q. vij. iudicet. s̃. ō offi. dele. pastoralis. §. quia vero.

m ¶ In grauamen. ecce tertium quod requritur ut locum habeat pena.

n ¶ In iudicio. qd de arbitrio. nunqd ꝗ pena in ipso locum hẽbit. dic fm gos. ⁊ ber. q non. q: de ordinario ⁊ delegato ꝗ ñ cauek ⁊ ē ꝗ pena. ⁊ sicñ amplianda. de pe. di. i. pene. j. de reg. iur. odia. ⁊. c. in penis. qō est verũ secundum hosti. si fit arbiter ꝓmissari⁹ secus si in locum ordinarij ul ō legati succedat ad hoc. s̃. de of. dele. ab arbitris. ⁊ eadẽ rõne dicit hostien. q nō credit hanc penã in auditore uel in mero executore locum habere: cũ ⁊ hi non sint iudices. s̃. de offi. dele. super questionũ. §. i. ⁊. §. verum.

o ¶ Vel per sordes. hoc est quartum quod requritur ut locum habeat pena hec. Et dicitur fieri per sordes. si prece p̃cio timore vel odio iudex corruptus sit ⁊ ideo de his fecit superius mentionem.

p ¶ Officij. qd de bñficio. dicẽ host. q q: pene sunt restringẽde: hoc ad beneficia nō extendiť: si. n. papa hoc voluisset id expssisset de deci. ad audiẽtiã ī suspẽsione autẽ hoīs posset hre locum q suspensus ab offō ⁊ bñficio: hui⁹ directe no. ꝓriũ. Jo. xxii. di. p̃ter hec. ⁊ facit qō diri. s̃. eo. lib. de elec. quasepe. ⁊ qō no. de appella. pastoralis. in fi. plenius in cle. de pe. cupientes.

Pnocẽti⁹. iiij. ī cõcilio lugduñ.

¶ Iudex q ꝓtra iusticiam ⁊ cõtra conscietiã aliquid in iudicio fecerit in grauamen partis p̃ gratiaꝝ uel p̃ sordes ꝓdẽnandus est parti lese in estimationeꝝ litis: ⁊ per annũ ē suspensus: ⁊ perpetuo si medio tẽpoꝝ ĩgerat se diuinis: nisi papa cũ ipso dispenset. Jo. an.

Quaꝝ eterni tribunal iudicis illum reum non habeat: quaꝝ iniuste iudex ꝓdẽnat testante ꝓphe: ta: nec dãmnabit euꝝ cũ iudicabitur illi. ¶ Caueant ecclesiastici iudices ⁊ prudenter attendant: ut in causaꝝ processibus nil vendicet odium: vel fauor vsurpet: timor exultet: p̃miũ aut expectatio p̃miij iustitiã nō euertat: sed staterã gestent ī manibus: lances appendant equo libramine: ut in oibus q̃ in causis agenda fuerint: p̃sertim in cõcipiẽdis sententijs ⁊ ferendis pre oculis habeant solum deuꝝ illius imitãtes exẽpluꝝ qui querelas populi tabernaculũ ingressus ad dñm referebat vt ꝗ eius iperiũ iudicaret. ¶ Si qs aũt iudex ecclesiasticus ordinarius aut etiam delegat⁹ fame sue prodigus ⁊ pprij p̃secutor bonoris ꝓtra ꝓscietiã ⁊ ꝓtra iusticiaꝝ ī grauamẽ p̃tis alterius ī iudicio quicquam fecerit per gratiam vel per sordes: ab executione officij